kassuka mahha jätnud. Nönda mõtles iggamees Narrilase maal, agga kuulge, mis siski sündis. — Juhtus ükskord üks tee käija pettis koera-hammas ühte perreka Narrilase küllasse ja jäi kõrtsi õõmajjale. Kõrts olli wanna Narrilase kombed mõda rahwast täis ja teekäija mõistis jobnud meeste lorrist kohhe, et siin üsna tühja nuppuga rahwas ellas. Seal tõstis teekäija kelm seddamaid jutto ja ütles: „Minna näen kõigist asjast, teie ollete wägga targad mehhed! ollen paljogi Ma ilmas ümber käinud, agga kuskil pool ei olnud ni wiisakast harritud mehhi leida, kui siin Narrilase maal. Teie olekssite muido iggapiddi täielikkud lomad, siisk on üks assi weel pudu: sest teie ei sa muido toito ja ihhokattet kui tõ läbbi, ja se on üks wägga rummal tük, mis ni targa rahwa seas ei kõlba. Ärge pange pahhaks kui teile söbralikkult nimmetan, kust tükkist se wigga tulleb. Se tulleb teile pargitud lamba nahha kassukade läbbi. Kõige parremad kassukad, mis innimesele tõõta leiba andwad, tehhakse parkimata jännesse nahhast. — Kõik suremad suggu innimesed, würstid ja kunningad kandwad jännes nahha kassukad, mis neile ilma waewata leiba ja warra otsata jäggawad. Olleks teil, armsad söbrad, parkimata jännes nahka kassukad seljas, ei siis olleks kellelgi ennam tarwis tõõd tehha egga waewa nähha; toit tulleks isseennesest suhhu ja ep olleks mehhel suremad päwa tõõd, kui et agga su lahti laiale ajjaks, lõua luid nattuke ligutaks ja kõrrist alla nelaks! Agga kes nimmetud pissokest waewa peaks põlgama, wõib ka selleta ellada; sest iggaühhel parkimata jännes nahka kassoka kandjal on wõimalik se läbbi kõbto toita, et ta päikese paistel seljali mahha langeb ja su lahti teeb: seal saab ta kõht nattokese ajja pärrast täis! — Weel ennam, mis ial innimese südda ihkab ehk meel melitab, sedda saab ta parkimata jännes nahkse kassuka läbbi! Sowiksid sa sureks herraks, krahwiks ehk würstiks tõusta, siis sillita agga wasta karwa omma kassukat ja ütle: „„Ma tahhan seeks ehk seeks sada!““ siis olled sa seddamaid, mis sa ihhaldasid, olgo krahw, würst ehk weel surem. Sidi- ja sammeti-rided, tossina kaupa teenrid ja ümmartajad, sured lossid, kuld tõllad ja uhked obbosed kaswawad ruttumast kui sened ma seest ülles, ja kõik on sinno pärris omma. Tahhaksid sa maad ja walda endale pärrida, siis ei prugi sa rahha koppikast wälja anda, waid ütle agga: Ma ollen parkimata jännesnahka kassuka mees, seäl on kohhe ma ja wald sinno omma ja sinna olled wallitseja kui kõige surem kuningas! — Mis ennemuisteses juttudes nõija-witsast rägitakse, misga kui pu ehk kiwwi wasto lües kästakse: tõuse üles kaetud laud kolme, kue ehk kümne roaga, ja seddamaid laud rogadega sundija nokka ette tõuseb, sedda ja weel suremad immeteggo wõib jännesnahka parkimata kassukas tehha. Parkimata jännesnahka kassuka kandja on Jummala sarnane; temma wõib ue ma ja taewa lua!“

Teame selgeste, et kõik Kalendri luggejad meiega ühhel meelel üllemal rägitud jutto jampsi lorriks arwawad, mis kegi mõistlik innimene ei wõi uskuda egga tõeks pidada. Nönda mõtlewad kül mõistikkud innimesed, agga Narrilase maal olli luggu opis teist wisi. — Mõnningad läksid kõrtsist pool jobnud kojjo, wiskasid seddamaid omma lambanahka kassukad, mis kennad ja ued ollid, kas tulde ehk sõnnikusse, ja läksid teisel päwal parkimata jännesnahka kassakaid otsima. Linnas, kuhho Narrilaste rummalus rutto olli tunginud, leiti kaupmehhi küllalte, kes Narrilaste jampsimisest kasso tahtsid püda. Need ütlesid, tulge mõnne näddala pärrast taggasi, ma pannen teie nimmed kirja ja tõutan, et iggamees ue jännesnahka kassuka peab sama. Kaupmehhed ollsid iggalt poolt tühja inna eest jännesse nahku, kellest suremad luggu ei peta, ja laksid saddade kaupa kassokaid tehha, mis iggale pole kauba turrule weeti. — Nob, seal tullid siis essiteks üks ja teine Narrilane, ostis ue kassuka ja käis kui ilparrakas mõda maad ümber, teised sedda nähhes ütlesid: Läkki ka parkimata jännesnahka kassukaid nõudma! Nattukese ajja pärrast nähti Narrilase maal jubba saddade kaupa jännesnahka kassuka mehhi; agga kellegi ei olnud ölpsam põlli egga parrem ello kui lambanahka kassoka meestel, waid piddiwad tõõd teggema ja waewa näggema endisil kombel kui nälga ei tahtnud lõppeda; agga mis kõige raskem olli: tühhi parkimnta jännesnahka kassukas ei annud kehhale soja ja olli iggapiddi alwem kui endine lambanahka kassukas. Jubba wannast ajjast sadik ellasid Narrilaste maal ka mõnned mu suggu innimesed, kes kui Narrilased pargitud lambanahka kassukad kandsid. Kui need Narrilaste willetsad luggu näggid, läks südda neil nukraks, ja akkasid söbra kombel Narrilastele kassolikko nõu andma. Agga midda ennam hääd nõu anneti, sedda hullemaks läksid jampsijad. Narrilaste pimmetad silmad ei lainud wallali, waid leiti igga turropäwal uusi kassoka ostjait tossinade kaupa linna ulitsal. Mõnne aasta pärrast jäiwad mõningad wanna kassukaga Narrilased kahhe wahhel mõtlema,